

Ki a mi istenünk?

Ilyen kérdés olyanban fogalmazódik meg, aki egyáltalán az isten fogalmával foglalkozik. Nem feltétlenül az egy, igaz Istennel, hanem a kisebb, nagyobb, mindenféle istenekkel.

Akiknek egész életében nem merül fel a kérdés, azoknak is van istene. Akár több is és egymással vetélkedő változtatott istenek. A nem istenként megfogalmazott középpontjaink életünkben töltik be ezt a funkciót. Függetlenül attól, hogy van-e mögöttük egyáltalán valamiféle személyiség, vagy csak egy üres álca, amiben semmi nincsen, az isteni ábrázatát mi festjük meg azáltal, hogy valami olyan dolgot teszünk életünk középpontjába, ami alá rendelünk mindent.

Aki nem foglalkozik ilyen „isteni” kérdésekkel, annak sok baja nincs az istenekkel, mint olyanokkal, de az életükben rosszul vagy változtatva kinevezett középpontok bizony összekuszálják sorsukat.

Gyakran foglalkozom azzal a kérdéssel emberek felé, hogy mi számukra legfontosabb az életükben? Külön könyvet lehetne írni a kapott válaszokról. Nagyon érdekes, mennyire vannak tisztában egyáltalán az emberek azzal, mi is nekik a legfontosabb? Pedig mindig felhívom a figyelmet, hogy ne hamarkodják el a választ. Sokan mégis úgy vélik, hogy gyorsan tudnak válaszolni. Érdekes lenne egy év múltán feltenni ezt a kérdést, hogy egyáltalán emlékeznek-e arra, hogy valamikor mit válaszoltak és ha nem, vajon ugyanazokat válaszolnák?

A valóságban érdemes lenne összevetni a kívülről látott képpel. Magunk is megtehetjük ezt, ha naptárunkban vezetünk egy részletes naplót, mikor, mi töltötte ki az időnket. Két, három hét után ezt összesítve tükröt állíthatunk magunknak, hogy vajon tényleg a számomra legfontosabb dolgok töltik ki az életünket vagy valami egészen más, amit olykor azzal magyarázunk, azért kell csinálni, hogy tudjunk majd a számunkra legfontosabb dologgal foglalkozni. Csak egy gyakori példa. Nincs időm a gyermekemre, mert rengeteget dolgozom azért, hogy évente egyszer elmenjünk nyaralni, ami ajándék a gyermeknek és minőségi együtt töltött időt tesz lehetővé. Egészen biztosak vagyunk benne, hogy a gyermek ettől kerül arra a helyre életembe, amit neki szánok?

Egy másik csoportja az embereknek, akik legalább maguknak bevallják, hogy isteneket keresnek, istent vagy isteneket tisztelnek, még ha nem is hívják istennek őket, de meg tudnak határozni valami nagyon fontos középponti dolgot.

Harmadik csoportba tartozók, akik titkon vagy nyíltan az egy igaz Istent keresik, tisztelik és esetleg középpontba állítják.

Ez sem egyszerű kérdés, hiszen még a templomjárók között is igen változatos istenképek lehetnek. Ez bizony meg is látszik és meg is ingathatja akár a hívőkben, akár a külső szemlélődőkben, létezik-e egyáltalán egy és igaz Isten?

A világban bármiről alkotott ismeretünk meglehetősen viszonylagos, törékeny, változékony és ingatag. Hogy ne lenne ez így az egyetlen és igaz Istennel kapcsolatban? Életünk egyik legfőbb célja (szerintem) az Ő megismerése. Miért lehet ez fontos? Írva vagyon: „Az az örök élet, hogy ismerjenek téged, az egyedüli igaz Istent és akit küldtél, Jézus Krisztust.” Jn. 17. 3.

Miként lehet valaminek az ismerete az örök élet? Anyagias világban képzeljük el, hogy valaki ismeri az életet adó forrást. Ezért jár oda nap, mint nap, hogy élete legyen. Abban hisz, és még a világ is látja,

hogy ő él. Bár öreg és beteg, porlik el lassan, de jobban él, mint sok fiatal és egészséges ember. Mert ő naponta kóstolja az élet vizét. Ismerjük azt, hogy valaki társaságában jó nekünk, mert felvidít, megvigasztal, segít eligazodni a világban, segíti kérdéseinket, problémáinkat feloldani. Mindez együtt elmondható az egy és igaz Istenről, aki ezt oly szinten teszi, hogy a gyakran istenített minden egyéb a világon csak hámlékony ragtapasz, súlyos sebeinkre és megoldást, enyhülést nem, csak bódulatot keltő ital lelkünk bajaira.

Ha lelkünk, életünk középpontjában nem a figyelemelterelés, nem az ösztöneink kielégítése, nem istenek keresése és állítása, hanem az egy és igaz Isten megismerése, megtalálása és a hozzá való közeledés a kitüntetett fő célunk, akkor Ő megsegít ebben: „ Megengedem majd, hogy megtaláljatok – mondja az Úr.” Jer. 29. 12.

Ennek a folyamatnak fenntartása rajtunk múlik, hogy élünk az élő víz fogyasztásával vagy sem. Nem egyszer és mindenkorra adja meg az örök életet. Mint sok mindenre a világon, a sporttól kezdve a gyógykezelésen át a tanulásig mindenre mondható, hogy nem az egyszeri adag mértéke a fontos, hanem a rendszeresség, amit a dózisok növelésével nem lehet pótolni. Az élet vize naponta fogyasztva fejti ki hatását. Egyébként még arról is megfeledezünk, hogy létezik ilyesmi...

Nézzük meg a rendszeresen és fegyelmezetten vezetett naptárunkat, hogy naponta mennyi élet vizet fogyasztunk? Meglátszik-e a naptárunkon, hogy életünk középpontjában az egy és igaz Isten és az általa nyújtott élet vize van?

Sokszor még egyházi emberek is rádöbbennek, hogy annyi tennivalójuk van megszentelt szerepükben, hogy az imádságra szánt idő is csorbul. Ilyenkor itt is feltehető a kérdés, hogy vajon a hívek nevelése van az életük középpontjában, vagy az igaz Isten és az élet vize, mely kettő nélkül hogyan is gondolhatják vezetni a nyáját?

De hát sok az aratnivaló, kevés a munkás, helyt kell állni a szent hivatásban! Nem lehet egész nap istennel foglalkozni és az élet vizével .

Biztosan nem? Pedig nagyon haladó, tapasztalt atyák emlegetik, hogy lehetséges és célszerű is állandó imádságban élni. Például, semmibe nem kezdenek úgy, hogy ne imádkoznák meg azt a munkát vagy időtöltést. Ezzel napirendjük minden pontját megszentelhetik és Isten elé helyezhetik. Ennek óriási hozománya, hogy nem egyedül áll helyt, hanem az Atya jelenlétében és támogatásával viszonylag büntelenül jár el, másrészt pedig az Atya megsegíti az erőben és találékonyságban. Egyszer hallottam egy kedves atyát kifakadni, hogy is merünk ima nélkül bármibe is belefogni! Ez olyan mély kinyilatkozás volt, ami érzelmileg hitelesítette számomra azt a gondolatot, bizony, elég balgák kell legyünk ahhoz, hogy bármibe is Isten nélkül fogjunk bele.

Sajnos, a hamis istent imádók olykor ezt magasabb tökélyvel valósítják meg és minden cselekedetüket és eredményét megmérgezi az, hogy miféle istenség, ha éppen nem a gonosz közreműködésével zajlik. Ezért nagyon nem mindegy, hogy foglalkozunk-e azzal, hol lakik a mi istenünk és az emberek és a világ rengeteg hamis vagy délibáb istene fölött megcélazzuk az igaz Istent, aki értelmet ad egyben az isten fogalomnak: Mindenható, aki fölötte áll a mennynek és a földnek! Van értelme kispályás vélt istenekkel vagy isten fantomokkal kockáztatni?

Templomlépcső, 2023. augusztus